

حکم حاکم شرع در مورد رؤیت هلال ماه بر همگان حجت است

یک مرجع تقلید شیعیان با تأکید بر اینکه حکم حاکم شرع در مورد رؤیت هلال ماه بر همگان حجت است، گفت: اگر اول ماه برای مجتهدی ثابت شود، ثبوت ماه نزد آن مجتهد فقط برای خود او حجت است و برای دیگران - حتی مقلدین آن مجتهد - حجت نیست...

یک مرجع تقلید شیعیان با تأکید بر اینکه حکم حاکم شرع در مورد رؤیت هلال ماه بر همگان حجت است، گفت: اگر اول ماه برای مجتهدی ثابت شود، ثبوت ماه نزد آن مجتهد فقط برای خود او حجت است و برای دیگران - حتی مقلدین آن مجتهد - حجت نیست.

به گزارش خبرگزاری فارس، پایگاه اطلاع‌رسانی آیت‌الله مجتبی‌تهرانی در تازه‌ترین مطلب خود، «راه ثابت شدن اول ماه» را از رساله این مرجع تقلید شیعیان را بازنشر داده است که مشروح آن در پی می‌آید:

مسئله 1786 - اول ماه به پنج چیز ثابت می‌شود: اول آنکه خود انسان ماه را ببیند. دوم، عده‌ای که از گفته آنان یقین پیدا شود، بگویند ماه را دیده‌ایم و همچنین است هر چیزی که به واسطه آن یقین پیدا شود. سوم، دو مرد عادل بگویند که در شب ماه را دیده‌ایم؛ ولی اگر صفت ماه را بر خلاف یکدیگر بگویند، یا شهادتشان خلاف واقع باشد مثل این که بگویند داخل دایره ماه طرف افق بود، اول ماه ثابت نمی‌شود. اما اگر در تشخیص بعضی خصوصیات اختلاف داشته باشند مثل آنکه یکی بگوید ماه بلند بود و دیگری بگوید نبود، به گفته آنان اول ماه ثابت می‌شود. چهارم، سی روز از اول ماه شعبان بگذرد که به واسطه آن، اول ماه رمضان ثابت می‌شود و سی روز از اول رمضان بگذرد که به واسطه آن، اول ماه شوال ثابت می‌شود. پنجم، حاکم شرع حکم کند که اول ماه است. مسئله 1787- در این‌جا چند مسئله است:

اول؛ اگر حاکم شرع حکم کند که اول ماه است، این حکم برای همگان حجت است و کسانی هم که از او تقلید نمی‌کنند، حتی مجتهدین دیگر باید به حکم او عمل نمایند، ولی کسی که می‌داند حاکم شرع اشتباه کرده نمی‌تواند به حکم او عمل نماید. دوم؛ اگر اول ماه برای مجتهدی ثابت شود، ثبوت ماه نزد آن مجتهد فقط برای خود او حجت است و برای دیگران - حتی مقلدین آن مجتهد - حجت نیست.

سوم؛ اگر از ثبوت اول ماه نزد مجتهدی برای دیگران و یا مقلد او یقین به اول ماه حاصل شود، یقین دیگران و مقلد او به اول ماه برای آن‌ها حجت است؛ نه آن‌که ثبوت ماه نزد مجتهد برای آنان حجت باشد؛ و رابطه‌ای بین تقلید و ثبوت ماه نزد مجتهد نیست. چهارم؛ در صورت شک یا ظنّ به خلاف حکم حاکم شرع، باید به حکم حاکم شرع عمل شود و آن حکم حجت است مگر آنکه یقین بر خلاف آن داشته باشند.

پنجم؛ اگر حاکم شرع حکم کند به اول ماه رمضان، کسی که یقین بر خلاف حکم حاکم شرع ندارد اگر آن روز را روزه نگیرد و افطار کند، قضا و کفاره - در صورتی که مفطر کفاره داشته باشد - بر او واجب می‌شود.

ششم؛ اگر حاکم شرع حکم کند به اول ماه شوال، کسی که یقین بر خلاف آن ندارد اگر آن روز را روزه بگیرد روزه او حرام است. هفتم؛ اگر برای مجتهدی اول ماه ثابت شود، اگر اعلام ثبوت ماه و اشاعه آن موجب اختلاف و تفرقه بین مسلمین و وهن به اسلام شود، و یا موجب تضعیف نظام اسلامی شود اعلام و اشاعه آن جائز نیست.

هشتم؛ اگر هلال ماه با ابزار و وسایل جدید رؤیت شود، چنانچه آن وسایل تقویت‌کننده دیده بیننده باشد و یا موانع دید را بر طرف کند اشکال ندارد و اول ماه ثابت می‌شود، ولی اگر تصرف در مریبی محسوب شود، مثلاً طوری تصرف کند که هلال ماه را که پایین‌تر از افق است، بالا نشان دهد تا رؤیت شود؛ این رؤیت حجت نیست.